

لوح مبارک دربارهٔ بلایا و مصائب احبای الهی

حضرت بهاءالله

اصلی فارسی

من آثار حضرت بهاءالله - مائده آسمانی، جلد 4

باب سوم - لوح مبارک دربارهٔ بلایا و مصائب احبای الهی

جمال مبارک در لوحی میفرماید قوله تعالی : " این سلاطین وجود در ذر عما و عوالم ارواح بکمال میل و رغبت جمیع بلایا را در سبیل حق قبول نمودند لهذا خود را تسلیم در دست اعداء نمایند بقسمیکه آنچه بتوانند از ایذا و اذیت بر اجساد و اعضا و جوارح این کینونات مجرده در عالم ملک و شهادة ظاهر سازند و چون مؤمنین و محبین بمنزله اغصان و اوراق این شجره مبارک هستند لهذا هر چه بر اصل شجره وارد گردد البته بر فرع و اغصان و اوراق وارد آید این است که در جمیع اعصار اینگونه صدمات و بلایا از برای عاشقان جمال ذو الجلال بوده و خواهد بود و در وقتی نبوده که این ظهورات عز احدیه در عالم ملکیه ظاهر شده باشند و اینگونه صدمات و بلایا و محن نبوده و لکن اگر چه در ظاهر اسیر و مقتول و مطرود بلاد گشتند اما در باطن بعنایت خفیه الهیه مسرورند و اگر از راحت جسمانی و لذت جسدی مهجور ماندند و لکن براحت روحانی و لذایذ فوا که معانی و ثمرات جنت قدسی ملتذ و متنعم گردند و اگر ناس بدیده بصیرت ملاحظه نمایند مشهود شود که این محن و بلایا و مشقت و رزایا که بر مخلصین و مؤمنین نازل و وارد است عین راحت و حقیقت نعمت است و این راحت و عزت معرضین از حق نفس مشقت و عذاب و زحمت است زیرا که نتیجه و ثمره این بلایا راحت کبری و علت وصول برفرف اعلی است و پاداش و اثر این راحت زحمت و مشقت عظمی است و سبب نزول

ORIGINAL

در درک سفلی پس در هیچوقت و احیان از نزول بلایا و محن محزون نباید بود و از ظهورات قضایا و رزایا مهموم و مغموم نشاید شد بلکه بعروة الوثقای صبر باید تمسک جست و بجبل محکم اصطبار تشبث نمود زیرا اجر و ثواب هر حسنه را پروردگار باندازه و حساب قرار فرموده مگر صبر را که میفرماید انما یوفی الصابرون اجرهم بغير حساب” انتهى

و نیز میفرماید: “از مصائب وارده مکرر مباشید چه که لا زال بلایا مخصوص اصفیای حق بوده و خواهد بود پس نیکو است حال نفسی که بما ورد علیه راضی و شاکر باشد چه که وارد نمیشود بر نفسی من عند الله الا آنچه از برای آن نفس بهتر است از آنچه خلق شده ما بین سموات و ارض و چون ناس باین سر و سر آن آگاه نیستند لذا در موارد بلایا خود را محزون مشاهده مینمایند لم یزل و لا یزال بر مقرر اطمینان ساکن باشید و از اثمار عرفان مرزوق و انه لهُ خیر الرازقین و خیر الحافظین و الروح و البهائم علیک و علی من معک و علی کل عبد منیب” انتهى